

תלמודו בידו

דף סג עמוד ב

א | שחט בהמה שהוקדשה לבדק הבית מחוץ לעזרה, האם חייב כרת ?

ב | שחט את השעיר לעזאזל מחוץ לעזרה, האם חייב כרת ומניין ?

ג | האם מותר להקדיש בהמה לקרבן לפני יום השמיני ללידתה ?

ד | מדוע צריך פסוק ללמד שאסור להקדיש מחוסר זמן לשעיר המשתלח, והרי אין הגורל קובע אלא בשעיר הראוי לשם וזה אינו ראוי לשם ?

ה | לחנן המצרי, מה הדין אם מת שעיר המשתלח לאחר שנשחט השעיר הפנימי וקיבל דמו ?

א | אינו חייב כרת משום שחוטי חוץ. שנאמר "ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן לה", שרק בהמה שעתידה לבא לאהל מועד חייב עליה אם שחטה בחוץ.

ב | הדין: אינו חייב כרת, ואף שראוי לבא לאהל מועד להגרלה ולהתוודות עליו. המקור: שנאמר "לה", שחייב רק על העומד להיקרב כקרבן לה'.

ג | אסור, שנאמר "ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אֶשֶׁה לה'", "קרבן" מלמד שאף בשעת הקדשתו שיהיה נקרא קרבן, אינה אלא מיום השמיני והלאה. לה', לרבות שעיר המשתלח שאף שאינו אֶשֶׁה אין להקדישו בעודו מחוסר זמן.

ד | **רב יוסף**: כגון שמת השעיר המשתלח לאחר ההגרלה קודם השילוח. וכדעת ר' שמעון שמביא שעיר אחר לשילוח בלא הגרלה.

רבינא: כגון שהומם השעיר המשתלח לאחר ההגרלה, וחיללו אותו על שעיר אחר. שאין צריך הגרלה הואיל וקדושת השעיר החדש באה מכח הראשון.

רבא: כגון שלאחר ההגרלה שחטו את אמו של השעיר המשתלח [לחולה שיש בו סכנה]. והשעיר נפסל משום מחוסר זמן, כי דחייתו לצוק נחשבת כשחיטה.

ה | מביא שני שעירים ומגריל עליהם, והשעיר שיעלה בגורל לעזאזל יזווג לדם שבכוס. ואף שאי אפשר להזות את הדם עד שיזווג לו שעיר, סובר שלא נדחה הדם לגמרי.